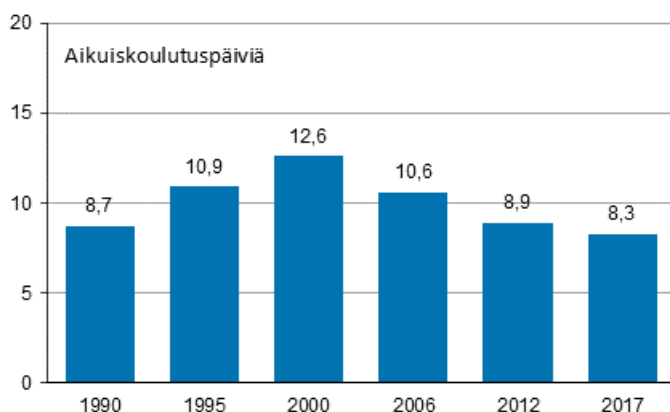

Aikuiskoulutukseen osallistuminen 2017

Aikuiskoulutuspäivien määrä laskenut

Henkilön saamien aikuiskoulutuspäivien määrä on laskenut hieman viimeisen viiden vuoden aikana. Myös työnantajan tukeman henkilöstökoulutuksen määrä väheni. Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen Aikuiskoulutustutkimus 2017 tiedoista.

Aikuiskoulutuspäivien määrä henkeä kohden vuosina 1990, 1995, 2000, 2006, 2012 ja 2017 (18–64-vuotias väestö)

Aikuiskoulutuspäivät ovat vähentyneet koko vuosituhaten ajan. Vielä vuosituhaten alussa koulutuspäivien määrä oli 13 päivää henkeä kohden. Tämän jälkeen pudotusta on ollut 1-2 koulutuspäivää jokaisen tutkimuskerran välillä. Tutkimuksia on tehty vuodesta 1990 alkaen noin viiden vuoden välein.

Kun 18–64-vuotias suomalainen oli vuonna 2012 keskimäärin vajaat yhdeksän päivää aikuiskoulutuksessa, niin vuonna 2017 koulutuspäivien määrä oli pudonnut noin puoli päivää, eli reiluun kahdeksaan päivään. Lasku johtuu aikuiskoulutukseen osallistumisasteen laskusta. Viisi vuotta sitten osallistumisaste (52 %) oli neljä prosenttiyksikköä korkeampi kuin vuonna 2017 (48 %). Sen sijaan aikuiskoulutukseen kyseisenä vuonna osallistunut 18–64-vuotias suomalainen oli koulutuksessa molempina tutkimusvuosina keskimäärin yhtä kauan, eli noin 17 koulutuspäivän verran.

Naiset olivat miehiä enemmän aikuiskoulutuksessa vuonna 2017. Kun naiset olivat koulutuksessa keskimäärin 10 päivää, oli miesten keskimääräinen koulutuspäivien määrä kolme päivää alhaisempi, eli seitsemän päivää. Iän mukaan tarkasteltuna eniten aikuiskoulutuksessa olivat 18–44-vuotiaat, keskimäärin

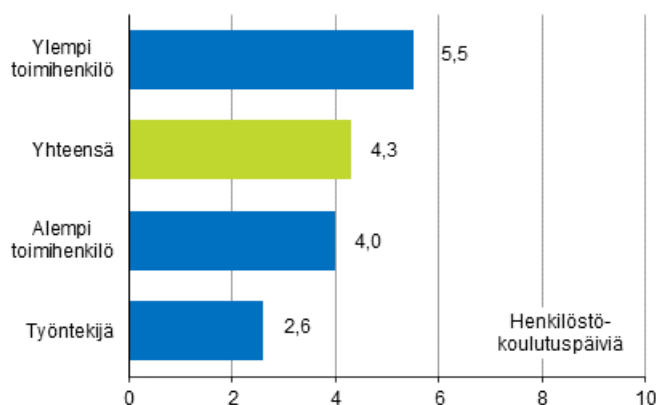
11–12 päivää. Heitä vanhemmilla, 45–64-vuotiailla, koulutuspäivien määrä oli huomattavasti alhaisempi, 3–5 päivää.

Myös henkilöstökoulutuksen määrässä hienoista laskua

Suomalainen 18–64-vuotias palkansaaja oli keskimäärin reilut neljä päivää osittain tai kokonaan työnantajan tukemassa henkilöstökoulutuksessa vuonna 2017. Koulutuspäivien määrä on laskenut hieman vuodesta 2012. Tällöin koulutusta saatiin keskimäärin viisi päivää vuodessa.

Miehet ja naiset saivat henkilöstökoulutusta keskimäärin yhtä paljon. Molemmilla sukupuolilla koulutuspäivien määrä oli reilut neljä vuonna 2017. Henkilön sosioekonominen asema vaikuttaa saatujen koulutuspäivien määrään enemmän kuin sukupuoli. Ylempien toimihenkilöiden sosioekonomiseen luokkaan kuuluva 18–64-vuotias palkansaaja sai työnantajan tukemaa koulutusta keskimäärin yli kaksinkertaisen määrän verrattuna työntekijöiden sosioekonomiseen asemaan kuuluvaan palkansaajaan.

Henkilöstökoulutuspäivien määrä palkansaajaa kohden sosioekonomisen aseman mukaan vuonna 2017 (18–64-vuotiaat palkansaajat)

Keskimääräistä enemmän henkilöstökoulutusta saivat 18–35-vuotiaat, korkea-asteen tutkinnon suorittaneet, valtiosektorilla työskentelevät sekä kaupunkimaisissa kunnissa asuvat.

Muussa kuin työhön tai ammattiin liittyvässä aikuiskoulutuksessa opiskeltiin keskimäärin päivän verran

Vuonna 2017 opiskelivat 18–64-vuotiaat suomalaiset keskimäärin reilun päivän yleissivistys- tai harrastustavoitteisesti. Tämä on selvästi vähemmän kuin viisi vuotta aikaisemmin. Vuonna 2012 koulutuspäivien määrä henkeä kohden oli vajaat kolme päivää.

Naiset opiskelivat yleissivistys- tai harrastustavoitteisesti selvästi miehiä enemmän. Naisten koulutuspäivien odotusarvo oli vajaat kaksi päivää, miesten vajaan päivän. Keskimääräistä enemmän koulutuspäiviä muussa kuin työhön tai ammattiin liittyvässä aikuiskoulutuksessa oli myös 25–44-vuotiailla ja kaupunkimaisissa kunnissa asuvilla.

Koulutuspäivien määrän tarkastelussa käytetään laskennallista koulutuspäivien odotusarvoa koko perusjoukolle, joka saadaan kertomalla koulutukseen osallistuneiden koulutuspäivien keskiarvo osallistumistodennäköisyydellä.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Henkilöstökoulutukseen osallistumisasteet, koulutuspäivien keskiarvo osallistujaa kohden sekä koulutuspäivien määrä (odotusarvo) palkansaajaa kohden vuonna 2017 (18–64-vuotiaat palkansaajat).....4

Laatuseloste: Aikuiskoulutukseen osallistuminen.....5

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Henkilöstökoulutukseen osallistumisasteet, koulutuspäivien keskiarvo osallistujaa kohden sekä koulutuspäivien määrä (odotusarvo) palkansaajaa kohden vuonna 2017 (18–64-vuotiaat palkansaajat)

	Osallistumisaste %	Koulutuspäivien keskiarvo koulutukseen osallistunutta kohden	Koulutuspäivien odotusarvo palkansaajaa kohden ¹⁾
Ikä			
18–24-vuotiaat	48	13,5	6,5
25–34-vuotiaat	59	10,7	6,3
35–44-vuotiaat	55	8,2	4,5
45–54-vuotiaat	56	6,4	3,6
55–64-vuotiaat	44	5,0	2,2
Sukupuoli			
Miehet	49	8,6	4,2
Naiset	58	7,4	4,3
Sosioekonominen asema			
Ylempi toimihenkilö	67	8,2	5,5
Alempi toimihenkilö	56	7,1	4,0
Työntekijä	35	7,4	2,6
Koulutusaste			
Perusaste	31	10,6	3,3
Keskiaste	49	8,6	4,2
Korkea-aste	64	7,2	4,6
Yrityksen koko			
1–49 henkeä	50	8,4	4,2
50–99 henkeä	55	6,0	3,3
100–249 henkeä	57	8,6	4,9
250–499 henkeä	61	5,4	3,3
Vähintään 500 henkeä	62	7,6	4,7
Työnantajatyyppe			
Valtiosektori	68	8,2	5,6
Kuntasektori	63	7,0	4,4
Yksityissektori	47	8,7	4,1
Kuntaryhmä			
Kaupunkimainen	56	8,8	4,9
Taajaan asuttu	45	6,9	3,1
Maaseutumainen	46	4,6	2,1
Yhteensä	53	8,1	4,3

1) Koulutuspäivien määrä joukolle (i) saadaan kaavalla, jossa koulutuspäivien keskiarvo kerrotaan osallistumistodennäköisyydellä:
 Koulutuspäivien määrä luokassa i = (Koulutukseen osallistuneiden määrä luokassa i / Luokkaan i kuuluvien henkilöiden määrä)
 * Koulutukseen osallistuneiden koulutuspäivien keskiarvo luokassa i

Laatuseloste: Aikuiskoulutukseen osallistuminen

1. Tilastotietojen relevanssi

Aikuiskoulutustutkimus on otostutkimus, jonka avulla selvitetään aikuisväestön osallistumista aikuiskoulutukseen, saadun koulutuksen kestoa ja sisältöä. Lisäksi tietoa tuotetaan aikuisten itseopiskelusta, koulutushalukkuudesta ja -tarpeesta, osallistumisen ehdoista, aikuiskoulutusta koskevista käsityksistä sekä vieraiden kielten osaamisesta.

Tilastokeskus on toteuttanut yhteisrahoitteisesti opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa seitsemän aikuiskoulutukseen osallistumista kartoittavaa tutkimusta. Ensimmäisen aikuiskoulutustutkimuksen tiedot kerättiin vuonna 1980. Vuodesta 1990 lähtien tutkimus on tehty noin viiden vuoden välein vuosina 1990, 1995, 2000, 2006, 2012 ja 2017. Vuosien 2006, 2012 ja 2017 aikuiskoulutustutkimukset ovat osa EU:n aikuiskoulutustutkimusta, jota koordinoi Euroopan unionin tilastovirasto (Eurostat).

Aikuiskoulutustutkimus antaa valtakunnallisesti kattavan kuvan suomalaisen aikuisväestön opiskelusta. Tutkimuksen tärkeimmät indikaattorit (aikuiskoulutuksen osallistumisaste ja osallistuneiden määrä sekä saadun koulutuksen volyymi) ovat vertailukelpoisia aikaisempiin aikuiskoulutustutkimuksiin nähden. Noin 30:ssä Euroopan maassa vuosina 2016–2017 toteutettu EU-aikuiskoulutustutkimus (*Adult Education Survey*, EU-AES) mahdollistaa keskeisten indikaattorien kansainvälisen vertailun.

Aikuiskoulutuksella tarkoitetaan ohjattujen oppimistilaisuuksien järjestämistä aikuisille.

Aikuiskoulutustutkimuksessa aikuiskoulutus on rajattu koulutusta antavan organisaation (oppilaitoksen, koulutusyrityksen tms. koulutuksen järjestäjän) perusteella. Annetun koulutuksen on oltava kestoltaan vähintään kuusi oppituntia. Aikuiskoulutukseen osallistumista selvitettiin tarkemmin haastattelua edeltävien 12 kuukauden viiteajanjaksolta.

Muut aikuiskoulutustutkimuksen keskeiset käsitteet ja määritelmät on esitetty tilaston kotisivuilla (www.tilastokeskus.fi/til/aku).

Tutkimuksen tuloksia käytetään valtakunnallisella tasolla muun muassa aikuiskoulutuksen kehittämisen, suunnittelun ja päätöksenteon pohjana sekä tieteellisissä tutkimuksissa. EU-aikuiskoulutustutkimuksen tiedonkeruulomakkeen kehittäminen tapahtuu Eurostatissa yhteistyössä EU-maiden asiantuntijoiden kanssa.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Aikuiskoulutustutkimus on otantatutkimus. Tiedonkeruumenetelmänä vuonna 2017 oli yhdistelmäkeruu (mixed mode). Ensin vastaajille tarjottiin verkkovastaamismahdollisuutta (CAWI). Jos vastaaja ei suostunut tai pystynyt verkossa vastaamaan, pyrittiin häneltä saamaan käyntihaastattelu (CAPI).

Aikuiskoulutustutkimuksen otoksen pohjana on väestörekisterikopio, josta rajataan pois laitospöytäkirjat. Otantamenetelmänä on ositettu otanta. Suomen 18–64-vuotiasta väestöä kuvaava otoskehikko on ensin ositettu iän mukaan kolmeen ositteeseen ja lopullinen otos on poimittu käyttäen kussakin ositteessa systemaattista otantaa. Vuoden 2017 tutkimuksessa tehtiin lisäksi 65–69-vuotiaita koskeva erillisotos kansallisia tietotarpeita varten.

Aikuiskoulutustutkimus 2017 perusjoukkona olivat Suomessa pysyvästi asuvat 18–69-vuotiaat. Vuonna 2017 tutkimuksen otos oli 6 150 henkilöä. Keskeiset estimaatit julkaistaan kuitenkin koskien ikäluokkaa 18–64-vuotiaat. Tästä ikäluokasta on olemassa vertailukelpoista aikasarjatietoa aiemmilta tutkimuskerroilta.

Otoksen ylipeittoon lasketaan kuuluvaksi viimeisen rekisteripäivityksen jälkeen kuolleet, koko tutkimuksen referenssiajan aikana ulkomailla olleet ja laitospöytäkirjat. Vuoden 2017 aikuiskoulutustutkimuksen ylipeitto oli 76 henkilöä, yhteensä reilu prosentti otoksesta. Kun tutkimuksen brutto-otoksesta (6 150 henkilöä) poistetaan ylipeittoon kuuluvat 76 henkilöä, saadaan tutkimuksen lopulliseksi otokseksi 6 074 henkilöä.

Alipeiton muodostavat ne 18–69-vuotiaat, jotka ovat muuttaneet Suomeen rekisterin viimeisen päivittämisen jälkeen. Koska otoksen poiminnan ja tiedonkeruun välinen aika on suhteellisen lyhyt, ei alipeitto vaikuta olennaisesti otoksen ja sitä kautta tutkimuksen laatuun.

Tiedot kerättiin verkkovastaamisena (CAWI) ja tietokoneavusteisena käyntihaastatteluna (CAPI). Verkkovastausten osuus oli noin kaksi kolmannesta. Tilastokeskuksen koulutetut haastattelijat vastasivat käyntihaastatteluosuudesta. Haastattelut tehtiin huhti-kesäkuun aikana 2017. Kaikki otokseen kuuluneet henkilöt saivat ennen verkkolomakkeen avaamista tutkimusta käsittelevän kirjeen ja esitteen. Käyntihaastattelun keskimääräinen kesto oli noin 48 minuuttia ja verkkolomakkeen keskimääräinen täyttöaika noin 36 minuuttia.

Tutkimustuloksia (estimaatteja) laskettaessa käytetään painokertoimia, jotta tulokset saadaan vastaamaan koko 18–69-vuotiasta Suomessa asuvaa väestöä. Painokertoimet lasketaan kalibrointimenetelmällä. Tämä sekä vähentää kadosta aiheutuvaa harhaa että tehostaa estimointia.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Otostutkimuksilla saatujen tietojen luotettavuuteen vaikuttavat mittausvirheet, vastauskato sekä otannasta aiheutuva satunnaisvaihtelu. Mittausvirheitä voi syntyä siitä, että kysymyksiä voidaan ymmärtää ja tulkita eri tavoin tai että vastaajat jättävät kertomatta jotain. Mittausvirheitä pyritään vähentämään haastattelijakoulutuksen sekä lomakkeen testauksen avulla.

Tutkimuksen kato jaetaan yksikkö- ja erä- eli osittaiskatoon. Yksikkökato tarkoittaa, että otoshenkilöltä ei saada lainkaan haastattelua esimerkiksi kieltäytymisen tai tavoittamattomuuden takia. Yksikkökatoa voidaan korjata painokertoimien avulla. Eräkadolla taas tarkoitetaan kysymyskohtaista katoa. Tällöin haastattelu on saatu, mutta joissakin kysymyksissä esiintyy puutteita esimerkiksi haastattelun keskeytymisen tai vastaushaluttomuuden vuoksi.

Aikuiskoulutustutkimus 2017:n vastausosuus oli 56 prosenttia. Yksikkökadon kasvu on survey-tutkimusten suuri haaste. Aikuiskoulutustutkimuksessa vastausosuus laski vuoden 2012 tasosta 12 prosenttiyksikköä. Aikuiskoulutustutkimuksen vastausosuus laski selvästi myös vuodesta 1995 vuoteen 2006, kun taas vuodesta 2006 vuoteen 2012 vastausosuus hieman nousi. (Taulukko 1.)

Taulukko 1. Aikuiskoulutustutkimuksen vastausosuudet vuosina 1990, 1995, 2000, 2006, 2012 ja 2017

	Vastausosuus
Vuosi	%
1990	82
1995	82
2000	74
2006	65
2012	68
2017	56

Vuonna 2017 naiset osallistuivat tutkimukseen hiukan useammin kuin miehet. Samoin korkea-asteen koulutuksen saaneiden ja maaseutumaisissa kunnissa asuvien osallistumisaktiivisuus oli muita väestöryhmiä suurempaa. (Taulukko 2.)

Taulukko 2. Aikuiskoulutustutkimus 2017:n vastausosuus, kato ja otoksen koko eräiden taustamuuttujien mukaan (18–69-vuotiaat)

	Vastaus- osuus	Kato	Otos
	%	%	n
Sukupuoli			
Mies	54	46	3 055
Nainen	58	42	3 019
Ikä			
18–24-vuotiaat	49	51	340
25–34-vuotiaat	52	48	1 316
35–44-vuotiaat	56	44	1 240
45–54-vuotiaat	56	44	1 376
55–64-vuotiaat	60	40	1 411
65–69-vuotiaat	63	37	391
Koulutusaste			
Perusaste	44	56	1 093
Keskiaste	54	46	2 869
Korkea-aste	66	34	2 112
Kuntaryhmä			
Kaupunkimainen	55	45	4 389
Taajaan asuttu	57	43	889
Maaseutumainen	63	37	796
Yhteensä	56	44	6 074

Korkeasti koulutetut, yli 55-vuotiaat sekä maaseutumaisissa kunnissa asuvat ovat hieman yliedustettuina haastateltujen joukossa. Nämä vinoumat tasoittuvat kuitenkin painokertoimien avulla. Tarkempi katoanalyysi löytyy tutkimuksen peruseräraportista, joka ilmestyy joulukuussa 2018.

Osittaiskato kuvaa haastattelulomakkeen toimivuutta ja laatua. Suuri "Ei osaa sanoa" -vastausten osuus tietyn kysymyksen kohdalla kertoo joko kysymyksen vaikeaselkoisuudesta tai vastaajan vastaushaluttomuudesta. Aikuiskoulutustutkimuksen osittaiskato on verrattain pientä, kysymyskohtainen "EOS" -vastausten määrä on yleensä alle kaksi prosenttia. Osittaiskato nousee yli kymmenen prosentin vain muutamassa kysymyksessä. Osittaiskato ei aiheuta ongelmia tulosten luotettavuudelle.

Otannasta aiheutuvalla satunnaisvaihtelulla tarkoitetaan sitä, että eri otoksista lasketut luvut poikkeavat jonkin verran toisistaan. Tätä satunnaisvaihtelua arvioidaan keskivirheellä. Keskivirhe ilmaisee sen, kuinka tiiviisti havainnot ovat keskittyneet otoskeskiarvon ympärille. Otoskoko ja muuttujien arvojen vaihtelu vaikuttavat keskivirheen suuruuteen. Keskivirheen avulla muuttujan estimaatille voidaan laskea luottamusväli, joka ilmaisee muuttujan arvon sijoittumisen tietyllä todennäköisyydellä kyseiselle välille.

$(1-a) \cdot 100$ %:n luottamusvälillä tarkoitetaan suljettua väliä, jolla parametrin oikea arvo on todennäköisyydellä $(1-a) \cdot 100$. 95 prosentin luottamusväliä vastaava ta arvo on 1,96.

Aikuiskoulutustutkimuksen keskeisille estimaateille lasketut keskivirheet ja luottamusvälit on esitetty sukupuolen mukaan taulukossa 3.

Taulukko 3. Eri aikuiskoulutusmuotojen osallistumisasteiden estimaatit, keskivirheet ja 95 %:n luottamusvälit sukupuolen mukaan (Aikuiskoulutustutkimus 2017, 18–64-vuotias väestö)

	n	Osallistumisaste, (%)	Keskivirhe	Luottamusväli, (%-yksikköä)
Aikuiskoulutus				
Miehet	1 551	43	1,26	± 2,47
Naiset	1 618	54	1,24	± 2,43
Koko väestö (18–64-vuotiaat)	3 169	48	0,89	± 1,74
Työhön tai ammattiin liittyvä aikuiskoulutus				
Miehet	1 271	44	1,39	± 2,72
Naiset	1 256	53	1,41	± 2,76
Työvoima (18–64-vuotiaat)	2 527	48	0,99	± 1,95
Henkilöstökoulutus				
Miehet	950	49	1,62	± 3,18
Naiset	1 016	58	1,55	± 3,04
Palkansaaajat (18–64-vuotiaat)	1966	53	1,13	± 2,21
Muu kuin työhön tai ammattiin liittyvä aikuiskoulutus				
Miehet	1 426	9	0,76	± 1,49
Naiset	1 471	19	1,02	± 2,00
Koko väestö (18–64-vuotias väestö, pl. opiskelijat ja varusmiehet)	2 897	14	0,64	± 1,26

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Aikuiskoulutustutkimus tehdään noin viiden vuoden välein. Ensimmäinen aikuiskoulutustutkimus tehtiin Tilastokeskuksessa vuonna 1980 ja tämän jälkeen se on tehty vuosina 1990, 1995, 2000, 2006, 2012 ja 2017. Seuraava aikuiskoulutustutkimus tehdään vuonna 2022.

Vuonna 2017 aikuiskoulutustutkimuksen verkkotiedonkeruun vastaamisaika oli tammi-kesäkuussa ja käyntihaastattelut tehtiin huhti- ja kesäkuussa. Aikuiskoulutukseen osallistumista selvitettiin haastattelua edeltävien 12 kuukauden ajalta.

Aikuiskoulutustutkimuksen ennakkotiedot julkaistaan tutkimusvuotta seuraavana vuotena. Lopulliset tiedot julkaistaan peruseräraportissa tutkimusvuotta seuraavan tai sitä seuraavan vuoden aikana.

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Aikuiskoulutustutkimus 2017:n peruseräraportti (*Osallistuminen aikuiskoulutukseen 2017*) julkaistaan joulukuussa 2018.

Tämän lisäksi tutkimuksen tuloksia julkaistaan tilaston kotisivuilla (www.tilastokeskus.fi/til/aku). Samasta osoitteesta ovat saatavilla myös tilaston kuvaus, aikaisemmat laatu- ja menetelmäselosteet sekä käytetyt luokitukset.

Tietoa käytetyistä käsitteistä löytyy Tilastokeskuksen käsitteetietokannasta ja tutkimuksen peruseräraportista. Käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen Internet-sivuilta ja tutkimuksen peruseräraportista.

Aikuiskoulutustutkimuksen tutkimusaineisto on käytettävissä tutkimustarkoituksiin käyttö lupaa ja tutkimussuunnitelmaa vastaan. Opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti yliopisto- ja korkeakoulututkijat saavat aineiston käyttöönsä veloittamatta. Toimintaohjeet aineiston

käyttöluvan hakemiseksi löytyvät Tilastokeskuksen Internet-sivuilta (<http://tilastokeskus.fi/meta/tietosuoja/kayttolupa.html>).

6. Tilaston vertailukelpoisuus

Suomalaisten aikuiskoulutukseen osallistumisesta on Tilastokeskuksessa saatavilla tietoa vuosilta 1980, 1990, 1995, 2000, 2006, 2012 ja 2017. Osallistumista kuvaavista indikaattoreista vertailukelpoisia vuoteen 1980 ovat osallistuminen aikuiskoulutukseen, osallistuminen työhön tai ammattiin liittyvään aikuiskoulutukseen sekä osallistuminen muuhun kuin työhön tai ammattiin liittyvään (yleissivistävään tai harrastustavoitteeseen) aikuiskoulutukseen. Osallistumisesta henkilöstökoulutukseen on aikasarjatietoja saatavilla vuodesta 1990 lähtien, samoin aikuiskoulutuksen ja sen eri muotojen volyyymistä (koulutuspäivät). Vuoden 2006 tutkimuksessa jouduttiin Eurooppalaisen aikuiskoulutustutkimuksen lomakkeen integroimisen vuoksi luopumaan itseopiskelun ja koulutuksen esteiden aikasarjoista.

Vuosien 2006, 2012 ja 2017 aikuiskoulutustutkimusten koulutuksen sisällön luokitus perustuu ISCED 2013 *Fields of Education Classification* -luokitukseen ja se poikkeaa jonkin verran vuoden 2000 Aikuiskoulutustutkimuksen koulutuksen sisällön luokituksesta.

Aikuiskoulutustutkimuksessa käytetyt luokitukset ovat: ikä, sukupuoli, koulutusaste (ISCED 2011), sosioekonomisen aseman luokitus 1989, maakunta, kuntaryhmä, ammattiluokitus 2010 (ISCO-08) sekä toimialaluokitus 2008.

7. Tietojen selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskus tuottaa vuosittain tietoa myös opiskelijoista ja tutkinnoista sekä tekee erillistä tilastoa mm. oppilaitosten aikuiskoulutuksesta. Nämät tiedot ovat rekisteripohjaisia, kun taas aikuiskoulutustutkimus on otantatutkimus. Kun ollaan kiinnostuneita eri koulutusorganisaatioiden antamasta koulutuksen määrästä ja koulutukseen osallistuneiden määrästä, suositellaan käytettävän em. tilastoja. Aikuiskoulutustutkimus antaa tietoja muun muassa aikuiskoulutukseen osallistumisesta (osuudet, määrät), saadun koulutuksen sisällöistä ja kestoista sekä aikuiskoulutusta koskevista asenteista.

Kansallisen Aikuiskoulutustutkimus 2017:n ja Suomea koskevan EU-AES-tutkimuksen (*Adult Education Survey*) tulokset poikkeavat jonkin verran toisistaan. Vaikka kansainvälisen AES-tutkimuksen Suomea koskevat tiedot perustuvat Aikuiskoulutustutkimus 2017:een, ovat aineistot joiltakin osin poikkeavia. Yhtenä keskeisenä erona on se, että EU-AES-aineisto perustuu 25–64-vuotiaisiin, mutta Suomen kansallisessa aikuiskoulutustutkimuksessa ovat mukana myös 18–24- sekä 65–69-vuotiaat.

Toinen ero koskee saadun koulutuksen jatkokysymyksiä ja niistä tehtyjä indikaattoreita. Kansallisessa aineistossa jatkokysymykset (muun muassa saadun koulutuksen sisältö, koulutuksen pituus ja sen rahoitus) on kysytty kaikista vastaajan käymistä kurseista, mutta Eurostatille tuotetussa kansainvälisesti vertailukelpoisessa aineistossa jatkokysymykset on kysytty vain vastaajan käymästä kahdesta satunnaisesti valitusta kurssista.

Aineistojen eroavaisuuksiin ollaan päädytty, jotta voidaan samanaikaisesti turvata sekä kansalliset tietotarpeet ja kansallisten aikasarjojen jatkuvuus että aikuiskoulutustutkimuksen kansainvälinen vertailukelpoisuus.

Kansainvälisen aikuiskoulutustutkimuksen (EU-AES) tuloksia on julkaistaan vuodesta 2017 lähtien muun muassa Euroopan tilastoviraston kotisivuilla (epp.eurostat.ec.europa.eu).

Lisätietoja

Timo Ruuskanen 029 551 3620

Helena Niemi 029 551 2488

Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

aikuiskoulutus.tilastot@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Aikuiskoulutukseen osallistuminen 2017, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 2489-6918 (pdf)